

[Fibiger.]

at gøre noget effektivt. Man har fra ledende Side igennem Aarene kun opfordret til at øge Produktionen, men samtidig har man ikke villet gøre noget for at skaffe Afsætning for de færdige Varer, Flæsk, Smør, Kreaturer o. s. v. for Landbrugets Vedkommende — det er jo det, jeg kender bedst, og derfor taler jeg om de Forhold, men for Industriens Vedkommende gør noget lignende sig vel gældende.

Der har indenfor Landbruget været arbejdet særdeles godt nu efter Krigen; man har sat Jorden i bedre Kultur, drænet, merglet o. s. v., forøget Besætningerne, forbedret dem, fornyet Bygningerne, har taget bedre Maskiner i Brug, forøget Produktionen i det hele taget, saaledes at vi nu i Dag vel staar saa godt som nogen Sinde paa dette Omraade. Man forstod ogsaa at ride Krisen ved Kronestigningen af, selv om det var vanskeligt for mange. Men nu staar vi i en Landbrugskrise som maaske aldrig før.

Man har ikke rigtig villet gaa ind herpaa fra Regeringens Side, men Rigtigheden deraf vil vel den, der er inde i Forholdene, ikke betvivle. Produktionen er, som jeg nævnte, i Orden, men Landene omkring os vil ikke aftage Varerne; dér er Overproduktion, man værner sine egne, og det er der egentlig ikke noget at sige til. Udviklingen har rundt omkring i de forskellige Lande været saaledes, at man søger at værne det, man selv frembringer. Der er ude omkring os i forskellige Lande blevet ført en Handelspolitik, som vi ikke har villet tage Lære af, og nu ser vi Resultatet.

Dertil kommer endvidere, at Rusland for Øjeblikket kaster Byg ind over vort Land til meget smaa Priser. Man faar Indtryk af, at de derovre intet faar for den, man tager den fra dem, der producerer den, og sender den hertil, saa at der dog kan blive noget til Statskassen derovre. Og Tyskland og Sverige giver Eksportpræmier.

Ved første Øjekast kunde det jo se ud, som om det var en Fordel for det danske Landbrug at faa alt dette billige Korn hertil, og der er jo ogsaa nogen, der har den Tro, og som præker den Lære, at bare Kornet er billigt, saa er det godt, og derfor gælder det bare om, at man udstykker o. s. v., saadan at man kan producere Svin og Smør, saa der kan blive en god Forretning ud af det. Men denne Lære vil ikke i det lange Løb holde Stik, thi man kan ikke i Længden have billigt Korn og dyre færdige Varer, for Produktionen vil blive

for stor; Resultatet vil blive, at man producerer med Tab.

Dog kan man jo sige, at de, der ingen Jord har, de, der producerer Svin paa den Maade, at de køber Kornet, vel er dem, der er bedst stillet for Øjeblikket. Og det er vel egentlig det, der er Ulykken, idet man ikke kan vente, at der skal ske en Indskrænkning i Produktionen, saa længe Kornet er saa billigt, at det kan købes og omsættes paa denne Maade og alligevel give Fortjeneste. Thi Kornet kan jo ikke avles til den Pris, som det kan købes til i Øjeblikket.

Jeg maa sige, at alle disse Forhold taget i Betragtning ser det meget mørkt ud for det danske Landbrug og derefter selvfølgelig for alle vore Erhverv.

Jeg har nævnt de handelspolitiske Forhold. Tyskland krænker Mestbegünstigelsen ved Indførelse af Kontingentering, og man ønsker ikke fra Regeringens Side at tage nogen Voldgift paa det Spørgsmaal. Man har forhandlet, men mon der er nogen, der tror, at der kommer noget ud af den Forhandling? Men saa længe man forhandler, gaar Tiden. Man har nu i Dag her i Tinget vedtaget at ratificere Konventionen om Toldvaabenhvile, og saa kan man jo sige, at vi vel egentlig ikke behøver at tale mere om det Spørgsmaal; men jeg tror dog, at man stadig vil drøfte disse Forhold, fordi de er af fundamental Betydning for hele det eksporterende Samfund, for hele Landbruget.

Man har fra forskellige Sider lukket Øjnene og ment, at man skulde blive ved at indrette sig efter Forholdene fra 70'erne og 80'erne. Men trods det, at man her i Rigsdagen med saa stort et Flertal har vedtaget Ratifikationen af denne Konvention og dermed vel sagt, at man ønsker, at der intet skal foretages, tror jeg alligevel, at der rundt omkring i Landet vil vise sig at blive større Tilslutning til de Tanker og Ideer, som vi fra konservativ Side gennem en Aarrække har fremført.

Dette støtter jeg noget paa, at der, da man saa, at Rigsdagen ikke vilde gøre noget, rejste sig Røster fra Landmænd, Mejeriforeninger o. s. v., som gik ud paa, at saa maatte man selv tage Sagen i sin Haand, idet man mente, at man gennem Landbrugsinstitutionerne, gennem Mejeriforeninger ved Indkøb af Kul o. s. v., i det smaa kunde føre den Handelspolitik, som man fra konservativ Side var gaaet ind for.

Hvor meget der kommer ud af det,